

น.ปอนซิอาโน
พระสันตะปาปา
น.ฮิโบลิต พระสงฆ์
และภรรณลักชี

สดด 148:1-2,11-12,
13-14

ทำวัตรเช้าที่ 3

บทอ่านที่ 1

อสค 1:2-5,24-28ค

วันที่ห้าของเดือน - คือในปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินทรงถูกกวาดต้อนเป็นเชลย - องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับสมณะเฮเศเคียล บุตรของบุชีในแผ่นดินของชาวเคลเดียริมแม่น้ำเคบาร์ พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาอยู่เหนือเขาที่นั่น

ข้าพเจ้ามองดู ก็เห็นลมพายุพัดมาจากทิศเหนือ เห็นเมฆก้อนใหญ่ที่มีไฟล้อมอยู่ มีความสุขใสดุจอยู่โดยรอบ ตรงใจกลางกองไฟมีแสงที่มีสีเหมือนอำพันแวววาวออกมาเหมือนไฟ จากใจกลางกองไฟนี้มีร่างสิ่งมีชีวิตสีดำนปรากฏออกมา รูปร่างมีลักษณะเหมือนมนุษย์ เมื่อสิ่งมีชีวิตเหล่านี้เคลื่อนไหว ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงน้ำมากมายเหมือนเสียงฟ้าร้องของพระผู้ทรงสรรพานภาพ เหมือนเสียงพายุ เหมือนเสียงโกลาหลวุ่นวายในค่าย เมื่อสิ่งมีชีวิตเหล่านี้หยุด ก็หุบปีกลง มีเสียงมาจากแผ่นฟ้าเบื้องบนเหนือศีรษะของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้

เหนือแผ่นฟ้าเหนือศีรษะของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีสิ่งหนึ่งคล้ายอัญมณีสีน้ำเงิน มีลักษณะเหมือนบัลลังก์ และเหนือบัลลังก์ที่อยู่เบื้องบนนี้มีผู้หนึ่งลักษณะเหมือนมนุษย์ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นแสงที่มีสีเหมือนอำพันจากเหนือบันเวยขึ้นไป และเห็นแสงเหมือนไฟจากใต้บันเวยลงมา เห็นความสุขใสอยู่รอบท่านผู้นั้น ท่านผู้นั้นมีความสุขใสเหมือนสายรุ้งบนเมฆในวันที่ฝนตกอยู่โดยรอบ ข้าพเจ้าเห็นรูปทรงของพระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนี้ เมื่อเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงจรดพื้น

พระวรสาร

มธ 17:22-27

เวลานั้น เมื่อบรรดาศิษย์ชุมนุมอยู่กับพระเยซูเจ้าในแคว้นกาลิลี พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “บุตรแห่งมนุษย์จะถูกมอบในเงื้อมมือของคนทั้งหลาย และถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สาม บุตรแห่งมนุษย์จะกลับคืนชีพ” บรรดาศิษย์รู้สึกเป็นทุกข์ยิ่งนัก

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองคาเปอร์นาอุมพร้อมกับบรรดาศิษย์ ผู้เก็บภาษีบำรุงพระวิหาร เข้ามาหาเปโตร ถามว่า “อาจารย์ของท่านไม่เสียเงินบำรุงพระวิหารหรือ”

เปโตรตอบว่า “เสียสิ” เมื่อเปโตรเข้าไปในบ้าน พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาก่อนว่า “ซีโมน ท่านมีความเห็นอย่างไร กษัตริย์ในโลกนี้ทรงเก็บภาษีจากใคร จากโอรสธิดาหรือจากคนอื่น” เปโตรทูลตอบว่า “จากคนอื่น” พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า “ถ้าเช่นนั้นโอรสธิดาย่อมได้รับการยกเว้น แต่เพื่อมิให้ใครตำหนิเรา ท่านจงไปที่ทะเล หย่อนเบ็ดลงไป จับปลาตัวแรกที่ตกได้ เปิดปากปลา ท่านจะพบเงินหนึ่งเหรียญ จงนำเงินนั้นไปเสียภาษีเพื่อเราและท่านเถิด”

การเสียภาษีบำรุงพระวิหารเป็นหน้าที่ของชาวยิวทุกคน พระเยซูเจ้าแม้พระองค์ไม่ต้องเสียภาษีนี้ในฐานะพระโอรสของพระบิดา แต่พระองค์ก็ทรงกระทำอัศจรรย์และทรงมอบให้เปโตรเป็นผู้ไปเสียภาษี เราคริสตชนเป็นบุตรของพระเจ้า แต่เราทุกคนมีหน้าที่ต้องสังคมเหมือนกับมนุษย์ทุกคน เราอย่าได้อ้างสิทธิของการเป็นคริสตชนกระทำการที่ไม่เหมาะสมสมควร ให้เรากระทำหน้าที่พลเมืองที่ดีในฐานะที่เราเป็นบุตรธิดาของพระบิดาเจ้า เพื่อคนทั้งหลายจะได้รู้จักพระเจ้าและนมัสการพระเจ้าของเรา

วันที่ 13 สิงหาคม 2555

มธ. 17.22-27

พระเยซูเจ้าทรงสรุปว่า “แต่เพื่อมิให้ใครตำหนิเรา” พระวาจาในเดือนเราถึงวิธีที่พระเยซูเจ้าทรงรับรองเปโตรว่าเป็น “ฐานศิลา” ของพระศาสนจักรของพระองค์. แล้วพระองค์ทรงบัญชาเปโตร “ท่านจงไปที่ทะเล” หมายถึงเปโตรเป็นผู้นำ ร่วมกับอัครสาวกในการสืบทอดพระพันธกิจของพระองค์

หย่อนเบ็ดลงไป จับปลาตัวแรกที่ตกได้ “หมายถึงพระองค์เอง ที่ทรงเป็น “บุคคลแรกที่เกิดจากผู้ตาย

“หรือผู้ที่เอามาจากปากปลา” เหมือนประกาศโยนาห์ออกมาจากท้องปลาว่าพ เป็นคำทำนายหมายถึงการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์

และในที่สุด “จงนำเงินนั้นไปเสียภาษีเพื่อเราและท่านเถิด” เป็นการยืนยันอีกครั้งว่า พระเยซูเจ้าทรงแต่งตั้งเปโตรและผู้แทนของท่านบนโลกนี้ อาศัยเปโตร เราจึงเข้าใจว่า กางเขนไม่ได้เป็นเรื่องของความโกรธแค้นเลย

ในที่นี้ เราสามารถเห็นว่า “ภาษี” แทนภาระหรือระเบียบข้อบังคับ ข้อพระวรสารที่ติดตามคำทำนายที่สองของพระเยซูเจ้า ว่า พระองค์จะทรงแบกกางเขนตามที่บันทึกไว้ กางเขนนี้คล้ายภาษีที่พระบุตรต้องจ่าย แต่ทรงแบกรับด้วยเต็มพระทัยเพื่อเผยแสดงความรักที่ต่อเนื่องของพระเจ้าเพื่อบาปหนักของพวกเรา เช่นเดียวกับศิษย์ของพระ

เยชูเจ้า เมื่อพิจารณาสิ่งที่พระองค์ตรัสกับเปโตร ก็ตรัสกับเราแต่ละคน
ด้วย